

Resolució 499/2022, de 16 de juny

Número d'expedient de la Reclamació: 423/2022

Administració reclamada: Ajuntament de Santa Maria de Palautordera

Informació reclamada: Diversa informació sobre l'abocament de runes a una finca.

Sentit de la resolució: Inadmissió parcial i pèrdua parcial d'objecte.

Resum: Dels antecedents es desprèn que la pretensió de la persona reclamant no és tant l'obtenció d'informació pública, com la petició d'una actuació investigadora i sancionadora per part de l'Ajuntament en relació amb uns abocaments en la seva finca. Sense entrar a valorar la justificació o raonabilitat d'aquestes pretensions, el cert és que el procediment d'accés a la informació pública ni la via de garantia d'aquesta Comissió resulten adequats ni idonis per assolir-les. Efectivament, aquesta Comissió només es pot pronunciar en garantia del dret d'accés a la informació prèviament limitat per l'Administració, i això vol dir que no pot entrar a valorar pretensions diferents de l'accés a la informació pública. Per tant, l'objecte de la reclamació queda limitat a l'objecte de la sol·licitud, i un i altre procediment queden limitats a l'accés a informació pública, resultant inadmissible, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP, les reclamacions que no tinguin per objecte el dret d'accés a la informació pública. Igualment, resulten inadmissibles a l'empara de la legislació de transparència, d'acord amb l'article 29.2 LTAIPBG, les peticions d'informe o les consultes jurídiques, de manera que no pot ser admesa com a sol·licitud d'informació pública la petició de què l'Administració avalui la conseqüència jurídica, la sanció o les obligacions econòmiques derivades d'una situació de fet, si prèviament a la sol·licitud l'Administració no disposa ja elaborat d'aquest informe o de la resposta documentada a la consulta jurídica.

Paraules clau: Ajuntament. Persona interessada. Abocament de runes. Informes. Actes. Peticions d'actuació. Reclamació contra lliurament parcial. Lliurament d'informació. Informació inexistent. Veracitat de la informació.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 3 de maig de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 423/2022, presentada contra l'Ajuntament de Santa Maria de Palautordera, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 d'abril de 2022 la persona reclamant presenta una instància en la què s'identifica com a propietària d'una finca adquirida el 2021 en la què hi hauria trobat enterrades runes compatibles amb les restes d'una activitat de construcció que indicaria que s'hauria

practicat un abocament il·legal de runa en la finca prèviament a la seva adquisició; que hauria demanat a la policia local l'aixecament d'una acta i que no n'hauria pogut obtenir una còpia, i sol·licita: “PRIMER.- Que l'Ajuntament de Santa Maria de Palautordera COMUNIQUI als sotasignats les dades, documents i tota aquella informació que resti en coneixement del Consistori, i de cada una de les regidories implicades, que tingui a veure amb els fets descrits i que pugui servir per esclarir la procedència de l'abocament il·legal de runa. SEGON.- Que l'Ajuntament de Santa Maria de Palautordera COMUNIQUI als sotasignats l'acció policial efectuada i el contingut de la mateixa. De manera concreta, a l'informe policial efectuat en data 23 d'abril de 2022. TERCER.- Que l'Ajuntament de Santa Maria de Palautordera INFORMI als sotasignats de les accions que duren a terme per tal d'investigar i esclarir l'autor o autors de l'abocament il·legal. I de manera concreta, quines accions durà a terme cada regidoria implicada per tal d'investigar els fets. QUART.- Que l'Ajuntament INFORMI als sotasignats si allò que aquests estan posant en coneixement és habitual al poble, i si el Consistori i les diferents regidories creuen que suposa una preocupació de caràcter mediambiental i urbanístic. Que l'Ajuntament i les diferents regidories INFORMIN als sotasignats si, amb la informació aportada i l'acció policial citada, consideren que els fets poden ser constitutius d'algun tipus d'infracció mediambiental, fiscal i/o urbanística. CINQUÈ.- Que l'Ajuntament de Santa Maria de Palautordera INFORMI si la gestió i costos econòmics derivats de l'abocament il·legal descrit correspon als sotasignats.”

3. El 2 de maig de 2022 l'Ajuntament de Santa Maria de Palautordera respon a la sol·licitud indicada a l'antecedent anterior. La resposta municipal recull que “la informació que disposa l'ajuntament amb relació a l'abocament de runa i l'informe policial efectuat en data 23 d'abril de 2022, es comunica que a l'ajuntament no consten antecedents d'aquest abocament, i que se n'ha assabentat a partir del correu electrònic que s'ha remès a l'àrea de medi ambient i de l'acta que ha aixecat la policia local.” També exposa breument la normativa aplicable a abocaments de materials al carrer, així com les conseqüències de l'incompliment. Finalment, la resposta municipal conclou que “vist que l'abocament s'ha portat a terme en un espai privat i no es disposen d'evidències de l'autoria de l'abocament, és d'aplicació el que estableix l'article 197 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme, on és la propietat la responsable de mantenir el terreny en correctes condicions de conservació, de forma que és aquesta qui s'ha de fer càrrec de la gestió dels residus.”
4. La Reclamació presentada el 3 de maig indica que l'Ajuntament, tot i haver respost a la instància del dia 24 d'abril, no hauria lliurat la informació sol·licitada. Concretament, la persona reclamant manifesta: “L'Ajuntament citat no ha tramitat la sol·licitud d'accés a la informació pública tal i com disposa la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència,

accés a la informació pública i bon govern. Fins al punt que ni tan sols citen l'esmentada Llei a la comunicació rebuda; L'Ajuntament no inclou els informes policials reclamats; L'Ajuntament no comunica absolutament cap dada, document o informació sobre els fets exposats”.

5. El 10 de maig de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En la mateixa data, la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Santa Maria de Palautordera i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 17 de maig de 2022, la persona reclamant es comunica amb la GAIP per informar: “- Que ha rebut de l'Ajuntament de Santa Maria de Palautordera la documentació que s'adjunta en aquest mateix correu, i que consta d'una presumpta Acta Policial. A tenor de la informació rebuda, el titular del número d'expedient citat vol COMUNICAR a aquesta Comissió que: - Considera que la documentació adjuntada no dóna compliment a la Sol·licitud d'Accés a la Informació Pública feta per part del Sr. xxx. - Que, aquesta Acta Policial conté valoracions no motivades i de caràcter discrecional. [...] De manera cordial, el reclamant SOL·LICITA a aquesta Comissió que faci tot allò que estigui a les seves mans per fer complir la *Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern* en el marc dels fets descrits, per ajudar a aquesta part reclamant a esclarir un abocament il·legal de runa, [...]. En el sentit anterior, SOL·LICITA a aquesta Comissió si, amb el que disposa la *Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern* i el que disposa el **REGLAMENTO (UE) 2016/679 DEL PARLAMENTO EUROPEO Y DEL CONSEJO** de 27 de abril de 2016, els sol·licitants poden tenir accés a les trucades telefòniques mantingudes amb la policia local a dia 23/4/2022 i que demostrarien el que aquí s'afirma.”
8. El 19 de maig de 2022, l'Ajuntament de Santa Maria de Palautordera respon al requeriment realitzat per la GAIP el 10 de maig, aportant l'informe i l'expedient. L'informe municipal recull que “en data 02.05.2022 es va remetre al Sr. xxx l'informe dels serveis tècnics municipals de data 28/04/2022 i l'acta de la policia local de data 22/04/2022, acceptada el 02/05/2022 a les 15:10:02 per xxx” i conclou que “no s'ha aplicat cap límit a

l'accés a la informació sol·licitada pel Sr. xxx i se li ha facilitat tota la informació de la que disposa l'ajuntament i l'atenció de la policia local”.

9. El 25 de maig de 2022, la GAIP trasllada l'informe de l'Ajuntament a la persona reclamant, oferint un termini de 5 dies per presentar les al·legacions escaients.
10. En la mateixa data, la persona reclamant presenta les seves consideracions a l'informe municipal traslladat. Segons manifesta, l'informe contindria diferents incongruències i conclou que “per tot lo anterior, el Sr. xxx SOL·LICITA a aquesta Comissió que faci tot allò que estigui a les seves mans per fer complir la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern en el marc dels fets descrits, per ajudar a aquesta part reclamant a esclarir perquè existeixen en la informació donada per l'Ajuntament de Santa Maria de Palautordera les falsedats i contradiccions exposades, i si hi ha hagut algun tipus de falsedat documental”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la

informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Objecte de la reclamació

Dels antecedents es desprèn que la pretensió de la persona reclamant no és tant l'obtenció d'informació pública, com la petició d'una actuació investigadora i sancionadora per part de l'Ajuntament en relació amb uns abocaments en la seva finca. Sense entrar a valorar la justificació o raonabilitat d'aquestes pretensions, el cert és que el procediment d'accés a la informació pública ni la via de garantia d'aquesta Comissió resulten adequats ni idonis per assolir-les. Efectivament, aquesta Comissió només es pot pronunciar en garantia del dret d'accés a la informació prèviament limitat per l'Administració, i això vol dir que no pot entrar a valorar pretensions diferents de l'accés a la informació pública.

Per tant, l'objecte de la reclamació queda limitat a l'objecte de la sol·licitud, i un i altre procediment queden limitats a l'accés a informació pública, resultant inadmissible, d'acord amb l'article 33.2 RGAIP, les reclamacions que no tinguin per objecte el dret d'accés a la informació pública.

Igualment, cal advertir que la Comissió no té facultats inspectores que permetin la comprovació de la veracitat de la informació aportada per l'Administració, quedant limitades, d'acord amb l'article 39.1 LTAIBG, a la resolució administrativa expressa o presumpta de les sol·licituds d'informació, si resulten limitatives del dret d'accés, de manera que la pretensió expressada en la darrera al·legació que la GAIP comprovi presumptes falsedats o contradiccions en la documentació rebuda pel reclamant no troba empara en la legislació de transparència.

De la seva banda, la informació pública que d'acord amb el fonament jurídic anterior pot ser objecte del dret d'accés és la que s'ajusta a la definició legal de l'article 2.b LTAIPBG, és a dir, la informació en poder de l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions en el moment de ser sol·licitada.

D'acord amb tot això, aquest procediment no empara la pretensió que l'Administració investigui uns fets, s'hi posicioni o motivi la seva actuació, si prèviament no estava documentada.

Igualment, resulten inadmissibles a l'empara de la legislació de transparència, d'acord amb l'article 29.2 LTAIPBG, les peticions d'informe o les consultes jurídiques, de manera que no pot ser admesa com a sol·licitud d'informació pública la petició de què l'Administració avalui la conseqüència jurídica, la sanció o les obligacions econòmiques derivades d'una situació de fet, si prèviament a la sol·licitud l'Administració no disposa ja elaborat d'aquest informe o de la resposta documentada a la consulta jurídica.

Finalment, cal advertir que les sol·licituds d'accés a informació pública han de ser resoltes per l'òrgan competent assenyalat per l'article 32 LTAIBG, sense que el dret d'accés empari la pretensió del reclamant d'obtenir una resposta específica de l'alcaldia i de cada regidoria a les seves peticions.

Fetes aquestes consideracions, i d'acord amb els antecedents, cal concloure en relació amb l'objecte de la sol·licitud i reclamació, el següent:

- La petició de documents en poder del Consistori relacionats amb l'abocament previ de runa a la propietat del reclamant i que puguin servir per esclarir-ne la procedència només seria admissible en la mesura en què existissin prèviament. Altrament, l'Administració només esdevé obligada pel dret d'accés a indicar-ne la inexistència, tal i com a fet en el marc d'aquest procediment. Per tant, en relació amb aquest punt, correspon declarar la pèrdua d'objecte, per la manifestació de la inexistència de la informació.
- La documentació de l'acció policial efectuada i el contingut de la mateixa. L'Ajuntament ja ha lliurat l'acta policial a la persona reclamant, de manera que en relació amb aquest punt, correspon declarar la pèrdua sobrevinguda d'objecte de la reclamació.
- Pel que fa a la petició d'actuacions d'investigació dels fets que l'Ajuntament es proposa realitzar i la petició específica de quines accions durà a terme cada regidoria implicada per

tal d'investigar els fets, només seria informació pública en la mesura en què prèviament a la sol·licitud existís, el què ha quedat desmentit per la resposta de l'Ajuntament, de manera que la petició de definir actuacions futures d'investigació s'ha d'inadmetre, perquè no és informació pública.

- Si el Consistori i les diferents regidories creuen que suposa una preocupació de caràcter mediambiental i urbanístic constitueix una petició de valoració política d'uns fets posterior a la seva denuncia pel reclamant, que per tant no té la condició d'informació pública i no és admissible la pretensió de què l'alcalde i cada regidoria es posicionin i valorin els fets coneguts arran de la seva sol·licitud.
- Si, amb la informació aportada i l'acció policial citada, consideren que els fets poden ser constitutius d'algun tipus d'infracció mediambiental, fiscal i/o urbanística constitueix una consulta jurídica, inadmissible d'acord amb l'article 29.2 LTAIPBG.
- Si la gestió i costos econòmics derivats de l'abocament il·legal descrit correspon als sotassignats seria, igualment, inadmissible, en tant que consulta, sens perjudici que l'Ajuntament ja s'hi ha pronunciat en el marc d'aquest procediment.

La resta de peticions fetes en tràmit d'al·legacions per la reclamant són, igualment, inadmissibles, perquè depassen l'objecte de la reclamació i les funcions revisores d'aquesta Comissió.

D'acord amb l'exposat, correspon inadmetre la reclamació en relació amb les peticions diferents de l'accés a la informació pública, d'acord amb l'article 30.2 RGAIP, i declarar la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació en relació amb la pretensió d'obtenir informació pública, atès que s'ha lliurat la documentació o s'ha indicat la seva inexistència en el marc d'aquest procediment.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de juny de 2022, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la reclamació en relació amb les peticions diferents de l'accés a la informació pública, d'acord amb l'article 30.2 RGAIP, d'acord amb el fonament jurídic 2.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

2. Declarar la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació en relació amb la pretensió d'obtenir informació pública, atès que s'ha lliurat la documentació o s'ha indicat la seva inexistència en el marc d'aquest procediment.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 423/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.